

ناله‌ی جورابی

پیشه کی

مه مه دی مه لا کمریم

وه نه بئ هر که سئ پیشه کی بۆ کاری که سئکی تر نووسی، ئه وه وا بگه به نئ خاوه ن کاره که که سئکی نه ناسراوه، یا هیج نه بئ پیشه کی نووسه که له و ناسراوتره . نه گه ر وا بوایه، نه ئه بوو که س پیشه کی بۆ کاری شاعیریکی وه ک کاک هیمن بنووسن . نه گینا کئ بئ له ناو کوردی ئه م عیراقه دا، نه گه ر هیمنیش نه ناسن، هیج نه بئ شیعی نه خویند بیتته وه یا ناویانگی نه بیستبئ! نه گه ر تا پئنج شه ش سال له مه وه بهر ته نها که م و بئشیکمان هیمنمان ناسیبئ یا بلئین ناویمان بهرگوتئ که وتبئ، ئه وا له م سالانه ی دوا پیدا که له لایه که وه هیمن خۆی راسته وخۆ پوو به پوو ی خه لکه که بووه ته وه و له لایه کی که شه وه ته وژمی هستی ئه ده بدۆستی و به شداربوون له کۆر و دیداری ئه ده بیدا، وه ک بارانی په له، دئیهری دل و دهروونی هه زاران لای تازه هه لچووی ئه مرۆ و، جینگای ئاوات و متعانه ی سۆزمانی ئاوداوه، مه گه ر ئه وه ی بۆی ری نه که وتبئ و هه ل مه ودا ی نه دابئ، نه گینا که سئکی ئه وتۆ نه ماوه، به جۆری به بینن، یا به گوتئ لیبوون، یا به بهرهم خویندنه وه، له گه ل هیمن نه بووی بئ نه ئاشنا .

له گه ل ئه وه شدا که هیمن ئه وه یه با سم کرد، وا من بۆخۆمی په روا ئه بینم پیشه که شی خویندنه وارانسی بکه م و ریگای خۆم ئه ده م به ناوی پیشه کی نووسینه وه بۆ ئه م کۆمه له شیعه ری ئه م چه ند سالی دوا بییه ی، لاپه ره پیشووه کانی ئه م ده فته ری به م چه ند رسته یه ره ش بکه مه وه .

بەر له هەرچی، حەز ئەکەم ئەوەی چەند جار بە هیمن خۆیم وتوو بە ئیوێه شەسی بلیم:
 له ناو ئەوانەدا که پەخشانییش و شیعیریش ئەنوسن و من هەردوو جۆرە بەرەمەکه یانم
 خویندوووتەو، له عەرەبدا نەزار قەببانی و له کورددا هیمن، من پەخشانیانم له شیعیریان
 لا دڵگیرتره. ئاواتم ئەو بوو کاری سەرەکیی هیمن پەخشان نوسین بوايه له جیاتیی شیعیر
 وتن. پەنگبێ هیمن خۆی هیشتا بایه خێ پەخشانی خۆی بەتەواوی نەزانێ... ئەگەر
 وایه دەسا با بەچاوی مشتەری پیشەکی (تاریک و پوون) هە کهی خۆی، پیشەکیه کهی
 بۆ (تحفەى مظفریه)، سەرەتا کهی بۆ (قەلاى دەدم) هە کهی عەرەبی شەمۆ که مە لا شوکر
 هیناویه ته سەر دیالیکتی لای خۆمان، بخوینیتەوه.

بەلام، با کهس وا نەزانێ من مەبەستم لەم راپەرم ناپەزاییه له شیعیری هیمن،
 راسته کهی هیمن شیعیری ناسکی زۆره که له دڵدا جینگای شایانی خۆی ئەگرێ. دەرده که
 له شیعیری هیمندا نییه ئەو نەدی له و دەرده یه که پاشکەوتویی و نەخویندەواری
 کۆمەڵی کوردەواری خستوو یه ته ئەستۆی شیعیر و هیمنیش وهک شاعیری بەشینکی هەر
 پاش خراوی کۆمەڵه یه کی پاشکەوتوو دەرسته و یه خەى وه ستاوه.

من لام وایه له بناخدا ئەرکی شیعیر قسە کردنه له گەڵ سروشت، له گەڵ جوانی،
 له گەڵ ئافەت، له گەڵ دەرپوون، له گەڵ هەستی بەرز و خاوینی مرقایه تی... ئەبێ لەم
 رینگایانه شهوه بۆ بابەته کانی تری ژیان بچێ و بێی بەچه کی خەبات... بەلام له گەڵ
 ئەو هیشدا ئەلێی چی! مۆسیقاوییه تی شیعیر له لایه که وه و نەخویندەواری کۆمەڵ له لایه کی
 که وه و نەبوونی چه کێکی تری راگە یاندنیش سەرباری هەمووی، له هەموو کۆمەڵه یه کی
 پاشکەوتوو، بەوینە له کوردستانه کهی ئیهمه شدا، شیعیری کردوو به دارده ست و پێپیلکه ی
 پیاوی ئایین بۆ خەلک فێره تاره تگرتن و دەستنویژ شتن کردن... کردوو یه تی به کتێب بۆ
 مە لا بۆ نەحو و سەرف و مەنتیق و بەلاغه و تەجوید و فەرایز و تەنە وه به فەقهی... به پەندی
 پیشینان بۆ قسەى نەستەق و فەلسەفه ی کۆمەڵه یه تی به خەلک گە یاندن... به رۆژنامه
 و به یاننامەى نەهینی بۆ وریا کردنه وه ی جه ماوهر و وروژاندنیان بۆ ناو کۆری خەبات...
 تەنانەت به فەرەهنگیش بۆ فێرکردنی زمانی بێگانه به مندالان.

که ئەمه هەموو ئەرکی سەرشانی شۆرە کچی ناو پەنجەرە و دوودەریی بالەخانە ی بەرزی
 شیعیر بێ، ئیتر چۆن نایه ته خواره وه بۆ کۆری پەنجکێشان، بۆ کونده و گۆزه هەلگرتنی
 سەر کانی... بۆ دروینە و گێره و کێشه ی سەر دەغلی به رخۆری دوا به هار و سەرەتای
 هاوین... بۆ گۆلۆچینی سەر خەرمان له گەڵ بپوهێنی کۆشێ هەتیو به سەراکه وتوو...
 بۆ گسکدانی بن دارتوو و تووچنینه وه ی ناو باخه کانی جارانی هەورامان... بۆ کۆله دار

هه لگرتنی زستانان به پیتی پیخاوس و له ناو به فرا... که نه مه ئه رکی سه رشانى شیعرى
 کۆمه له ی کورده وارى بى، دياره نه بىن هيمنى شاعير و دهيان که سى وهک هيمنىش به شى
 له م ئه رکه يان بکه ويته نه سستۆ و شيعريان له ژير نه م باره قورسه دا بناليتين... پيلو پى و
 پى بکا، کۆلى لاسهنگ بىن... تايه کى بارى قورس و ئه و تاکه ي سووک بىن... ده رگاى
 له گرژنه به جى!

شيعر نه بوو تاوه بارانىک بىن په له هه وريکى به هار يا سه په له له لاه، باى ئيلهامه که ي
 له گه ل گرمه و برووسکه ي دهروونى شاعيردا راپيچ بکا و پارچه زهوى دهروونى شاعيره که ي
 پى ناو پشين بکا، تا نيزگسى ته پ و پاراوى شيعريکى پر هه ست و عاتيفه ي پى بروى،
 بۆ نه وه ي شيعريکى راسته قينه بىن، بشى پى بلين شيعر... نه گينا نه گه ر وهک چۆن
 باخه وانى شاره وانى به کان، نهک باخه وانى راسته قينه که به کۆل خۆلى هيناوه و په قه نى
 هه ورامانى پى کردوه به ته لان و نه مامى تيا ناشتوه و پى گه ياندوه، سوئنده يه کى
 لاستيک بگري به ده سته وه و به لوو عه يه ک بکاته وه و بن دارىک ناو بدا و چل و پۆبى
 توژاوى گولتيک بشواته وه، شاعيريش هه روا، هه ر کاتى پيويستى پى بوو، ده س به رى
 به لوو عه ي (به ره) ي بکاته وه و پارچه شيعريک به بۆنه يه که وه بنووسى، نه وه به پيودانى
 فه رهنگى راسته قينه ي شيعر نه وتوه، به لکو کاسبى کردوه و قسه ي رىک خستوه...

بۆيه، نه گه ر له هه ندى شيعرى هيمنىشدا لاوازيه ک به دى بکه ين، نه بى بزانيه
 هيمن کورده و کورده وارىش له فير بوونى ده ستنويزگرتن و نويزگرتنه وه بيگره تا نه گاته
 پيکه وه نانى کۆر و کۆمه لى سياسى و بلاوگرتنه وه ي هوشيارى نيشتمانى و نه ته وه ي
 و چينا يه تى، هه مووى هه ر له شيعر ويستوه و پوى ده مى بۆ کردوه ته شيعر، يا
 هه ر هيج نه بىن شيعرى بۆ هه موو نه م مه به سته دوور و دريژ و به ده ره تانانه خستوه ته
 کار... هيمنىش له گه لى له م ئه رکانه دا يه کى بووه له و شاعيره کوردانه ي بۆ کۆمه له ي
 کورده وارييان نووسيوه. شوپه کچى شيعرى له په نجه ره و دوو ده رى به رزى باله خانه ي
 دوورى له پاله و په نجه رانى نه ته وه و ولاته که يدا پانه گرتوه بۆ خۆى تا له وى له ناميزى
 گري و ده سه ملان بىن... له گه ل خۆى دا يگرتوه ته خوارى بۆ ناو خه لک... بۆ به شدارى
 له تالى و سوپرى ژياندا، تا نه گه ر نه مپوش گولاله سووژه ي پوومه تى نه م له به ر ناره قه ي
 په نجه کيشان بزاکى، گولى په نگاو په نگی شيعرى کوردستانى سه بينيمان هه ميشه هه ر گه ش
 بىن و سىس بوون نه زانى.

جا له بارىکى ناله بارى وهک نه وه دا که هيمن و هيمنه کانى هه موولايه کى ولاته که مان
 شيعرى تيا نه لىن، به هره مه ندى هونه رمه ند له وه دا ديارى نه دا که چه ند نه توانى ئه رکی

سەرشانی خۆی بەرامبەر بەهونەرەکەى و بەرامبەر بەکۆمەڵیش لەیەک کاتدا لە کارێکی هونەریدا بخاتە یەک و نەهێلێ هێچ کامیان ببن بەکۆسپ لە پێى ئەویاندا، یا هێچ نەبێن یەکیکیان ئەویان بکا بەژێر پێوه ... من لام وایە لەم تاقیکردنەوه قورسەدا هێمن لە زۆر بەشیدا گرەوى سەرکەوتنى بەباشى بردووەتەوه .

برادەرینە!

ئەزانم زۆرتان هێمنتان بەپادەیهک خۆش ئەوێ ناتانەوێ بەهێچ کلۆجیک شتیکی لەبارەوه بنووسرێ بۆنى پەخنەگرتنى لێوه بێن . بەلام منیش هێمنم وەک ئێوه و بگرە زیاتریش خۆش ئەوێ . سەرەپای شاعیرییهتییهکەى، من بۆیهشم خۆش ئەوێ چونکە پەرمزى مەسەلەیهکە کە بەیهکى لە پیرۆزترین مەسەلەکانى ئەم چەرخەى ئەزانم: مەسەلەى خەبات لەپیناوى ئازادى نیشتمان و سەرپەرزى هاوولاتى و پێز لێ گرتنى هەموو ئەو مافانەى ئادەمیزاددا کە ئەگەر یەکیکیان لێ زەوت بکری و ئەزانم بەشیکی گەرەى مەرفایەتییهکەى پێشیل کراوه .

بەلام لەگەڵ ئەم خۆشه‌ویستییه‌شەدا بۆ هێمن، هەرگیز لەو باوه‌پەدا نەبێ و لام وایە ناشبم کە ئەبێن خۆشه‌ویستى و بگه‌یه‌نن ئەو پەخنەیه‌ى لە دڵتدا یە بۆ خۆشه‌ویسته‌کتى دەرئەبێ، نەوێک ئەوەندە لە پێویستییه‌کانى شارستانه‌تیی ئەم چەرخە دوورین دلى گەرد بگری لیت .

مانگه نەمو

بەلئىنى راگەياندى راسپارده
گوتى: بۆت دىتە بن نەم پارده، غارده
لە جىژوانى لەمىژە چاوەپىتەم،
نەهاتى، كىژى جوانى ھەلبژارده!
تەزووى گەرم بەلەشدا دى، نەگەرچى
تەزاندى شان و پىلم بەردى پارده
وەرە با رەنگ و روخسارت بىنىم
بەمن چى تىشكى داوى مانگى چارده
گرى نەم روومەتەى تۆ گەرم و جوانە
ترىفەى مانگەشەو، جوانىش بى، سارده

نالہی جو دای

ساقییا! وا بـادوه، وا بـادوه
 پرو له لای من که به جامی بـادوه
 موشتیری وهک من له مهیخانئ که من
 زوریه یان شاد و به که یف و بی خه من
 مهی حه رامه بو سه هنده و بی خه مان
 مهستی بی خه م بوچی بگرن ئیخه مان؟
 ثم شه رابه تاله دهرمانی خه مه
 لی حه رام بی نهو که سهی دهردی که مه
 ثم شه رابه تاله بو بی دهرد نییه
 لی حه رام بی نهو که سهی رهنگ زهرد نییه
 بو که سیکه مهی: چیزلکی پیوه نی
 بوچی ملهور لیره بینی پیوه نی؟!
 بو که سیکه مهی: که دهردی کاریه
 بی خه میک بیخواته وه، زوردارییه
 بو که سیکه مهی: دلئ پر بی له داخ
 بوچی ئی بیخواته وه بهرزه ده ماخ؟!
 نهو که سهی بی کهس نییه و خانه خه راب

دەك بەژاری ماری بیج باده و شەراب!
ئەو كەسەى نەيچیشتووه دەردى ژيان،
ئەو كەسەى نەيدیوه ئیش و برک و ژان،
ئەو كەسەى نەكرا نیشانەى تیری خەم،
شانى دانەخزا لەبن باری سستم،
ئەو كەسەى هەستى بەزۆردارى نەكرد،
تيخى زۆردارى بریندارى نەكرد،
ئەو كەسەى دەستى لە ئەوكى بەردرا،
ئەو كەسەى دوژمن لە مالى دەركرا،
ئەو كەسەى نەبيینى هاتى دوژمنى،
نیری یەخسیری لە ئەستۆ دارنى،
ئەو كەسەى هیندە نەبوو زویر و زگار،
وانەكەوتە بەر چەپۆكى رۆژگار،
ئەو كەسەى نەیهپارى بەرداشى زەمان
ئەوكەسەى «زیرەى نەگەییە ناسمان»
ئەو كەسەى دووری عەزیزانى نەدى،
تیر و تانەى بیج تەمیزانى نەدى،
تۆزى بەدبەختى لەسەر شانى نەنیشت،
لێى نەگىرا دەوروشت و چوار تەنیشت،
ئەو كەسەى خواردى و لە بن سیبەر كەوت
شەو لەبۆ كەیفى لە مالى دەركەوت:
بۆ دەبی بیست و بكا مەيخانە تەنگ؟!
شوینى دیکە زۆرە بۆ گالتە و جەفەنگ...

ئەو كەسەى راوى نەئین لێرە و لەوى،

ئەو كورپەي ماچى كچانسى دەس كەوى،
 ئەو كورپەي هېشتا لە ژوانى پړى هەيە،
 سەيەرە، زۆر سەيەرە كە ئالوودەي مەيە،
 ئەو كورپەي دۆي داووتى دەستى دەنى،
 بېتە ئيرە، چۆنە هەي دىي ناكەنى؟!
 ئەو كەسەي «دەستى لە مەمەكان گير بېي»^۲
 ئەو كەسەي «تفلى دلى بو ژيسر بېي»^۳
 ئەو كورپەي كيژىك بەرەو پروي پىكەنى
 ئەو كەسەي هەر سووكە ئاورپىكى دەنى
 ئەو كەسەي پەنچۆلە بكوشى جاروبار،
 ئەو كەسەي دەستى بگاتە گەردنى يار،
 ئەو كەسەي رامووسى كولمى تاسولوس،
 ئەو كەسەي تىي هەلنەدابى چارەنووس،
 ئەو كەسەي بمژئ خوناوہي گەردەنى،
 كوفرە يەك قەترە شەرابى گەر دەنى...

ئەو كەسەي ئاسوودەو و خوۆش پرايىوارد،
 قەت خەمى يەخسیر و كۆيلانى نەخوارد،
 يەك لە مالى چاوەپړى بوو بېتەو،
 دەر كى نىومالنىكى لى بكرتتەو،
 خەمپرەو پنىك گوئ بداتە رازى ئەو
 نازەننىتەك بى بكىشى نازى ئەو،
 بگري پەنجەي نەرم و نوۆلى ناسكى،
 بوى كرايىتە سەرينى، باسكى،
 هەيىي هیز و گورد و تين و تار و گور،

پۇۋگارى پەش نەبى، بەختى مكوپ،
 ئەو كەسە چىنگاي لە مەيخانە نىيە.
 ئەو كەسە بادە و شەرابى بۇ چىيە؟!

ساقىيا، وا وەرگەرپى، وا وەرگەرپى!
 پروو لە لاي من كە، مەچۇ بۇ سەرپەرپى...
 لەنگەرپى بگرە، مەبە وا بەرزەفر
 يىنتە بۇ من، يىنتە بۇ من، جامى پىر
 مەى خەلالە بۇ منى ويرانەمال
 بۇ منى سەرگەشتەو و پرووت و پەجال
 بۇ منى بابردەلەى گەردەنشىن
 بۇ منى دل پىر لە ناسۆر و برىن
 بۇ منى ئاوارەو و دورە وەتەن
 بلبلى بى بەش لە گولزار و چەمەن
 پەپ وەرىوى، بال شكاوى، دەنگ برپا
 بى بژىوى، بەش خوراوى، دەرکراو
 پىرى زورھانى، كەفتى، دەرپەدەر
 دىسە سوورى، دل مەكۆى دەرد و كەسەر
 داتەپىوى، بى پەسىوى بى قەرار
 بى كەسى، دەستە شكاوى، كۆلەوار
 لىو بەبارى، دەردەدارى، پەنجەرپۇ
 شاعىرى جوانى پەستى دل بەسۇ...

ساقىيا! بۇ كوئ دەچى، بۇ كوئ دەچى؟
 تۆش لەبەر ئەو ملهوپرانە ملكەچى؟

تۆش به پرهنگ و بۆی نهوان خواردت فريو؟
 چاوی تۆشی هه لفریواند زۆر و زیو؟
 تۆش ده گۆرپیهوه ده گه ل گه وههر هونهر؟
 كهنگی گه وههر جوانی كردن به خته وهر!
 زۆر به لایه، بی وه فایه ده وله مه ند
 هر هونهر نه مره، هونه روهه مره د و په ند
 «چلگی دهسته مائی دنیا»^۴ وه ك ده لاین
 مالپه رست په یمان شكینه و بی به لاین
 قه دری جوانی كوا ده زانی مالپه رست!
 جوانپه رسته پیری خاوه ن زهوق و هه ست

نا مه چۆ، جوانی مه چۆ، واوه مه چۆ؟
 تۆ فريوی زۆر و زیوی وان مه خۆ!
 نه وه وهه سبازانه جیگی متمانه نین
 هر ده زانن گول چنینه و بهی پنین
 وا وهه، دهی وا وهه، نیزیک به لیم
 بمدهیه مهی، بمدهیه مهی تا ده لیم:
 «مست مستم ساقیا، دستم بگیر!»
 تا نه افتادم ز پا دستم بگیر!»^۵
 جا كه سه رخۆش بووم به دهنگیگی نهوی
 بۆت ده لیم نهو شیعه به رزهی مهولهوی^۶
 «بشنو از نی چون حکایت میکند
 از جداتیها شکایت میکند»
 گویم دهیه نهی دیده مهستی قیت و قوز!
 تا بنا لیتیم وه كو بلویر به سوز

ئابى قەت نالەى جودايى بى ئەسەر
جا چ نەى بىكا چ پىاوى دەربەدەر
بۆيە نالەم تىكەلى نەى كەردووه
شەيوەنىكم پىيە نەى نەىكەردووه
ئىم گەپى با دەرىپم سۆزى دەروون
ئىم گەپى با ھەلەرتىم ئەشكى روون
شەيوەنى من شەيوەنى ئىنسانىيە
بانگى ئازادى و گەروى يەكسانىيە
شەيوەنى من شەينى كوردى بى بەشە
ئەو گەلەى حاشا دەكەن لىى و ھەشە
با لە زارم بىتەدەر پشكۆى شەيەر
با فراوانتر بىكەم ئاسۆى شەيەر
پارچە گۆشتىكە دلى من، روو نىيە
نالەنالى من درەنگە، زوو نىيە
دەردى دوورى... دەردى دوورى كوشتمى
دەردى وشىيارى و سەبوورى كوشتمى
يادى ياران و ولاتىم پۇژ و شەو
لىى ھەرام كەردم قەرار و خورد و خەو
خەمەرپەيتىك لىرە من ناكەم بەدى
چۆن پەنا بۆ مەى نەبەم، ساقى ئەدى؟!
نايىنم خاك و ولات و شارى خۆم
نايىنم ناسىياو و دۆست و يارى خۆم
روو لەھەر لايە دەكەم نامۆيە بۆم
نايىنم جىژوان و كەونە لانى خۆم
روو لەھەر لايى دەكەم بىگانەيە

ژین له نیویگاندها تهنگانیه
 شهو ده کیشم شهونخوونی و بی خهوی
 پوژ ده چیرم دهره و داخی بی شهوی

چون نه نالی شهو دلہی پر ههستی من؟!
 چون له نه ژنو بینهوه دوو دهستی من؟!
 چون نه نالی شهو دلہ ننگاوتیه؟!
 بهرد له بهردی بیتسهوه دهنگی هیه
 ژانی ناسوری جوداییم چیشتوه
 ههرچی خوشم ویستوه جیم هیشتوه
 هلبپاروم من له یاری نازهنین
 دهرکراوم من له خاککی دل نشین
 بوومه ناواره و په پوهی دورر ولات
 که وتمه نیو ورده داوی ری نی هجات
 به کره شو فاری شهوی مووخه ی چنیم
 زی میهم و زینان ولاتی لی تهنیم
 که وتمه نیو چالی دیلی وهک (همی)
 (پایه زین) له کوئیه هاواری که می!
 کوا قهره تاژدین، چه کو و عرفو له کوئن؟!
 بینه هانام وهک پلینگی چهنگ به خوئن
 (لاس) شهو پریک بووم غهنیمی دوژمنان
 نیسته نهنگواوم به تیری چلکنان
 وام به تهنیایی له نیو خوئنا شه لال
 کوانی عیل و کوانی خانزاد و خه زال؟!
 زور له میژره ناره ناری منی نه بیست

ههروه كو (شه مزین)، (شه میله) ی خوش شهویست
 وهك (سیامه ند) ای له چوۆل و به ندهنی
 جه رگی له ت كردم په لی داره به نی
 شه تللی جواناوم منی سارده برین
 كوا (خه ج) تا بۆم بگپرئ گهرمه شین؟!
 مانگی «كانوونی به چلوان دهركرام»^۷
 وهك (برایم) له و ولاته پراونرام
 كوا (په ریخان) به نده و باوم بوۆ بلی؟!
 بوۆ نه سووتیم نه بمه پۆلوی سهر كلی؟!
 شه له زۆزان، من له نارانی دهژیم
 كی دهلی نه منیش (وهلی دیوانه) نیم؟!

كورد هاری، شهی ولاته جوانه كه م!
 پۆله كه م! خیزانه كه م! باوانه كه م!
 شهی شهوانه سی قهت له بیرم ناچنه وه
 تیس ته بمینن شه ری ده مناسنه وه؟
 پۆزگار هاریومی وهك شه سپۆنی ورد
 هیز و توانای لی بریوم دهرده كورد
 بوومه گه پچار و ده كا گالتان به من
 شه و پموزنه سی زنده قسی چوو بو له من

شه ی په فیکان، شه ی عه زانی ولات!
 شه ی برای هاسه نگه ری جه رگی خه بات!
 گهر ده نالینم، شه من په ككه وته نیم
 تی ده كۆشم بوۆ وه سل تاكو ده ژیم

کوششی من زور به جیسه و زور رهوا
 چونکه قانونی تهیعهت وایه، و:
 «هر کسی کو دور ماند از اصل خویش
 باز جوید روزگار وصل خویش»^۸
 پینگه دهبرم، کوانی ههنگام شله
 پاسته بی هیژم، ده کهم نه مماله
 هه ده پیئوم کیو و شاخ و چوئل و دهشت
 دیم بهرهو کوستان بهرهو باخی بههشت
 دیم بهرهو زیخ و چهو و کانیاوی خووم
 چون لهوانه وهرده گیرم چاوی خووم
 دیم بهرهو نهو دار و بهرد و بهندهنه
 دیم بهرهو نهو باخ و میرگ و چیمهنه
 دیم بهرهو زوورک و تهلان و کهند و لهند
 دیم بهرهو بژوین و زهنویر و زهمنند
 دیم بهرهو پاناوک و هه وراز و نشیو
 دیم بهرهو نه شکوت و زهندوئل و پهسیو
 دیم بهرهو بهفر و چلووره و بهستهلهک
 دیم بهرهو شیخال و ریچکه و په شبهلهک
 دیم بهرهو لیپر و چپر و بهستین و چوم
 دیم بهرهو هه لیدر و گیز و بهند و گووم
 دیم بهرهو هوبه و هه واری باسه فا
 دیم بهرهو لادی، بهرهو کانگهی وه فا
 دیم بینم نیشتمان و زنده کهم
 دیم بینم خزم و کاک و دیده کهم
 دیم و ده گرم بازی بیتری شوخ و شهنگ

دېم و ده گرم دهستی دوی جوان و چه لنگ
دېم گراویسی خۆم له باووش وهرگرم
دېم نه هیلم به رهه لست و بهرگرم
دېم و هه لده مژم شنه ی کویستانی کورد
دېم و ده چمه شه ورنی بیستانی کورد
دېم و ده شکینم لهوی جامی شهراب
ماچی شیرین نایه لئی تامی شهراب
دېم و ناترسم له په رژینی بهزی
هه په ری سه رکهوت و دیوه زمه بهزی
تا بیتی نووری چاو و هیزی پیم
دېم و دېم و دېم و دېم و دېم
دېم هه تا هه مبی برست و بیر و هوش
گه ر گلاشم، کوردهواری و ئیوه خوش!

(۲۰۱ و ۲۰۳) له فۆلکلۆر وهرگیراوه .

- ۵ نیوه ی یه که می نه م به یته هی شاعیریکی هاوچه رخی فارس و، نیوه ی دووه می له یه که م مه نوبی مه وله ویی به لخییه .
- ۶ مه ولانا جه لاله ددینی به لخی .
- ۷ له به یتی (برایمۆک) وهرگیراوه .
- ۸ شیعی مه وله ویی به لخییه .

جوانى پەتىۋىش

گوتى: نەى بلبىلە سەرمەستەكە بۆ خامۆشى؟
گوتىم: نەى نۆگۈلە خۇپسكەكە كوا دلخۆشى؟
گوتى: نەى شاعىرە گەشېىنەكە بۆ پەشىىنى؟
گوتىم: نەى ناسكە تەپپۆشەكە بۆ پەشپۆشى؟

تاوانى بىن ھىزى

لە كۆ نەسىرىن دەبارىتم لەبۆ كوردى پەراگەندە
لە گەرمىن غەرقى ئارەق بووم و چاوم ھەر لە سامرەندە
منى زنجىر پسىن لىرە نەسىرى بسكى جوانىكم
زەمانە گەرچى ئالۆز و پەشىو، «كەل بەموو بەندە»
گوتى: «ئىوارە بازارى» وەرە ماچت دەمى، نەمىست
ھەلۆى كورستانى كوردستانم و ناژىم بەدەستەندە
دلم سەد ھىندى دىكانە بەناز بشكىنى، دەنگ ناكم
چ سوودىكى ھەيە، كىيە پىرسى داد و گازندە؟
جىھان و ھەرچى خىر و خۆشىيە بۆ ھەلبىژاردانە
بەقانونى تەبىئەت پاشەرۆك خۆرە ئەوى گەندە
ئەگەر تاوانى بى ھىزى نىيە بۆچى لە دنىادا
بەشى من ماتەم و شىنە، بەشى خەلكى زەماۋەندە
بەمردوويش نىشانەى گوللەيە ئەو كەللە پىر شۆرە
ئەوئىستاش دەرسى سەربازى دەلى ئەو شاعىرە پەندە
سەرى تەغزىم لەبەر تۆ دانەواندن فەخرە بۆ «ھىمىن»
بىزى (ھاجى) كە كىرى ھىمەتت سەد ھىندى ئەلۋەندە

ٹیوارہی پائز

لہ ناسوڑیہ کی دوورہ دہست
 ئاوابوو زہردہی پاییزی
 دہتگوت بووکیکی بی نازہ
 پہردہ جی دینلجی بہ زیزی

پہلہ ہورنکی چلکنہ
 گرتی سووچیککی ناسمان
 گہلای زہردی دارنک وہری
 زریان بردی بہرہو نہمان

جووتیک کۆتری سہر بہ کلاوہ
 ہہلکورمان لہ سوانہیہک
 دیارہ لہو دہوربہرانہ
 پیسان شک دی ہیلانہیہک

پاساری سہرداری کۆلان
 فرہ و جیکہیان لی برا
 قہل فری... فری... تا ون بوو
 ہہر روورہشیی خنوی پی برا

شەپۆلئىك مۆسىقاي بەسۆز
ھات و رابورد بە بن گۆتمدا
شونئىكى بۆ خۆى كردهوہ
لە ناخى دلى توى تۆمدا

ناخر كۆلى بۆ بىردە ژورر
بارىرئىكى درئىژى پرووت
دەركى دووكانى گالە دا
مام حاجى و بەرەومال بزووت

نازدارئىكى چارشىو بەسەر
بەتەنىشتما تىپىپى
بەغار ھات و توند قىزاندى
پرووتەلەيەك بە بەدەپى

كەمىك پراوہستا جا رابورد
ئەو لاوہى جادەى دەپىوا
دىارىوو خىسىكى دابوويە
ئەو شوخە لە بن چارشىوا

كىژئىك خۆى لە ژورر كۆتاوہ
دەركى ھەوشەكەى پىوہدا
ئىتىر شونئەوارى جوانى
بەدى ناكەم لەم نىوہدا

تا تارىكان پەيدا دەبىي
چۆل و چۆلتىر دەبىي جادە
نە دىتتە دەر كىيىژى لەبار
نە رادەبىرى لارى سادە

هەوا بووئىلە، ئا و ئىلە
گول سىس بوو، گەلا زەرد
تەننەت رەنگى گۆراو
ئەم دىوار و دار و بەردە

تەماشاي هەر شتى دەكەم
رەنگى پايىزى گىرتووە
جوانى خۆى لى شاردوومەو
دزىوى رىزى گىرتووە

چاوم لە ئاسمان بىرى
دلم هيندەى دىكە گىرا
گەلىك بىرەورىي كۆنم
لەپر هاتنەو بەبىرا

ئارام ئارام بەلۆزە لۆز
ئەوا بەرەو مال بوومەو
نە كەس لە پىشما دەروا
نە كەس ديارە بەدوومەو

نا نا ناپرۆم، مهلهی دهگم
لهنیو دهریای مهندی خهیاڵ
داهییازاو و پرووگرژ، توورپه
دل پر تاسه، میشک بهتال

ناخ، دیسان رووپهپیک درپا
له پرۆژ نهژمییری تهمنم!
ناخ، دیسان شهو داهاتهوه
من ههروا دووره وهتهنم!

ناخ، دیسان چوممه ژیر بالی
پهشی شهوگاری تهنیایی!
ناخ، دهبی دیسان بچیژم
ژههراری تالی جودایی!

ناخ، دیسان دهبی پابوئرم
له ژوورنکی سارد و سپردا!
دهگهل نازار دهستهملان بم
تا بهیان له نوینی شپردا!

دهپرۆم، دهترسم، دهلههرزم
له پهلاماری مۆتهی شهو
داد له دهس نهم دللهی به خهم!
وای له دهس نهم چاوهی بی خهوا!

ده پۆم تا سهر پیکه وه نیم
 ده گهل زام و دهد و نیشم
 ده پۆم تا شه و یکی پایز
 من شه و نخوانی بکیشم

دوور قاقایه کم گوی لی بوو
 ده گوت گوللم پیوه دهنی
 چون به نیوارهی پایزیش
 نی وا ههیه پی بکه نی!

خه یالم بیوو به وشه
 نه مزانی کس به دوامه وه
 ده نگیکی لهرزوک و نهرم
 به سپایی جوابی دامه وه:

«به لی ههن و یه کجار زۆرن
 بازرگانی فرمیسک و خوین
 به لی ههن و پی ده کهنن
 به سهر به ههش، به مل به کوین

به لی ههن و پی ده کهنن
 به من، به تو، به هه زاران
 به داخی باوک کوژراوان
 به هه نیسکی هه تیویاران

به نه زانی، به نه خویشی
به تاریکان، به شه و زهنگ
به زنجیر، به تهناف، به دار
به گرتو خانہی تہر و تہنگ

به بؤ کو پرووز به چہرہ دوو کھل
به ہالو، به گر، به ناگر
به تہم، به مژ، به ہوڑہ، به دوک
به توفانی ولات داگر

به بوومہ لہرزہ، رہ شہ با
به سووتمان و زیان و زہر
به ہرچی خراب و شوومہ
به گشت دہ سگری خوی شہر

به نالہ، به کول، به گریان
به سینگ کوتان، بہ پروو رنین
به بہرگی رہش، به چاوی سوور
به گورخانہ، بہ کوڑی شین

به کہلاوہ، بہ کوندہ بوو
به دیواری ہہرہس ہیناو
به داوینسی تیتول تیتول
به ٹانیشکی پینہ کراو

بہ نووکه نووکی بیوہژن
 بہ ہانہ ہانی ماندووان
 بہ زیرہزیری مندالان
 بہ نووزہی نیوہ زیندووان

بہ نہرہ نہری جہللادان
 بہ قرمہ قرمی شہست تیران
 بہ ویرہ ویری قہمچییان
 بہ نہشکہنجہی پرووناکییران

بہ چلکی یہخہی کریکار
 بہ کہفی سہر شانی جووتیر
 بہ پدچہ و پرویہند، بہ خہنجہر
 بہ یہک نہبونوی می و نیر

بہ قہلہمی بہزیوی کول
 بہ زمانی لہبندا برپاو
 بہ دہرکی داخراوی فیگرگہ
 بہ کتیب و دہفتہری درپاو

لہ قامووسی نہوانہدا
 بہزہیی مانای نہمماوہ
 بیئزیان لہ بززہ ہلہدہستی
 وازیان لہ خوینن و زووخواوہ

هەر دلۆپى خورتى لاوى
بۆ وان ياقووتىكى سوورە
هەر تىكەى فرمىسىكى كىژى
بۆ وان مروارىسى بەرموورە

هەناسەى ساردى ئاواران
كۆشكى ئەوان گەرم دەكا
لەشى پەق و زىگى برسى
جى پاروويان نەرم دەكا

سەرمایەى وان لەگەردا بى،
با زۆر دەرک بەقور گىرى!
دۆلار لە بەرەو نەكەوى
با كۆلەوار بى داپىرى!

دەبا خوين بى و سەران بەرى
چەرخى كارگەيان بگەپرى
بى دەكەنن، پى دەكەنن
بە بلىسى تاگرى شەپرى»

گوتىم: «كەوابوو، ئاشنا!
بەشى ئىمە لەتىو چوونە»
گوتى: «نا، نا، دوور بنوارە...
دوور بنوارە... ئاسۆ پوونە...»

بەرەو ئابۇ

سوڧىيى گۆشەي خانەقا بووم، ئىستە پىرى مەي كە دەم
 زاھىدى خەلۋەتەن شىن بووم، ئىستە مەست و مەيزە دەم
 سەروى ئازادىش لەبار و دلگەش و بەرزە، بەلام
 گىانە كەم من شىت و شەيداي لار و لەنجەي ئەم قە دەم
 جىلوھىيى جوانى لە ھەرچىدا ھەبىي خۆشەم دەم
 پۇژى كوشتەي مېنى ژوپ و پۇژى گىرۋدەي شە دەم
 ھەر يەكەي بۇخۇي دەجولئىنئىتە ھەستى دەروون
 زەردەپە، كاروانكوزە، تارىك و روونى سوبە دەم
 ئاسمانى ساو و دەرياي مەند و تارمايى چىا
 سىۋى لاسوور و بەھىيى زەرد و ھەنارى گول بە دەم
 كى ۋە كو من سارد و گەرمى پۇژگارى چىشتوۋە؟
 گا لە دەشتى گەرمە سىرو، گا لە كوئىستانى گە دەم!
 ۋەك شەپۇلى زىي خورەم ساتى ھەدادانم نىيە
 گىژ دەخۇم، پىچى دە دەم، من پۇلە كوردى ئەم سە دەم
 پىگە سەخت و پىر لە كەند و لەند و ھەلدېرە و گەۋە
 ھەر دەبىي بىزووم، دەبىي بشكىم، وچانى لى نە دەم
 سىبەرى مەرگم لە پىشدايە و بەرەو مەنزل دەپۇم

ناخی گۆږى تەنگە جىڭام، ھەر تىل ئاسا بى قەدەم
مىن بەرەو ئاسۆ، بەرەو پروناكى بالىم گىرتوۋە
چۆن بەرەو تارىكى دەخشىم، پال ۋە شەھىتانى دەدەم!
كانىي پروونم دى بەلىشاۋى بەھار شىلوئى نەبوو
بەفرى گەورەم دى چىاي گىرت و بەتائى بۆ قەدەم
ژىنى كورتم دى پىراپىر بوو لە شانازى و شەرەف
عومىرى زۆرم دى كە دوايى ھات بەپىسۋايى و نەدەم
ئاگرى سىنەم بلىسەى دى و ۋلات پۇشەن دەكا
نەو دەمەى خۆم ۋەك دىلۆپىك دەچمە نىو دەرياي عەدەم

جوان ناسوتى

دىم كچىكى لىبارى لادىيى
 بۆ نوتز رادەخا بەرەلىيى
 گوتىم: «ئەى نازەنىن كە روخسارت
 ھەموو باخى بەھارى خوا دىنى
 بۆچى پىت واىە ئەو خودا گەورە
 ھىندە بى رەھمە توش بسوتىنى؟!»

سازى ناماز

بىلىلى بالىشكايى وهختى گولم
هر شهپولان ده دا دلى له كولم
كوردى بهندى بهيانى نه ورؤزم
گپرى گرتووه دهروونى پر سؤزم
موغى بى ناگرى شهوى يهلدام
چارهپرى چاره نووسى ناپه يدام
كهوى يىندهنگى نهويه هارانم
گوللى يىرنهنگى چار له بارانم
كونجى جىژوانى چؤل و خاموشم
سپهرى نازهنينى رهشپوشم
دهستى بهر بووى كچى گهپرى شاييم
ههستى خنكارى لارى سهوداييم
كىلىسى گؤرى شههيدى گومناوم
تاكه دارى كپرووزى بى نام
دهفتهرى شيعرى شاعيرى پروتم
شه مى سه رگؤر و دارى تابوتم
كونى گيراوى كؤنه شمشالم

خەونى ئالۆز و خاتىرەى تالم
 ژىلەمۆى ئاگرى بەيانانم
 باوکی فرمیسکم و کوپرى ژانم
 بالە سکووتاوەکانى پەروانەم
 شووشە بەدەى بەتالى مەىخانەم
 چلە ریحانى دوورە دیراوم
 سازى ناسازى ھەلپەسىراوم
 تکه ئاونگى سەر گەلای زەردم
 خەستەو و دەردەدارى چى دەردم
 ئاخىرىن تیشكى خۆرى پاىزم
 شاعىرى پىرى توورە و زىزم
 چۆن دەتوانم بە تو بلیم من چىم؟!
 خۆم گومانم ھەىە کە ھەم یا نىم؟!

ماہی خودیابی

وہرہ یارم، وہرہ ئہی تازہ یارم!
وہرہ ئہسستیزہ کہی شہ وگاری تارم!
وہرہ ئہی شاپہری بالی خہیالم!
وہرہ ئہی شہ وچرای پرووناکی مالم!
وہرہ خاسہ کہوی پام و کہویسی من!
وہرہ ئیلہامہ کہی نیوہ شہوی من!
وہرہ ئوؤخڑنی سینہی پر گری من!
وہرہ پیروؤزہ کہی بہرزہ فری من!
وہرہ ئاونگی سہر پہلکی گولی سوور!
وہرہ ئاورینگی گہرم و مہشخہلی نوور!
وہرہ ئہی ریڑنہ بارانی بہہاری!
وہرہ شیخری تہری پر وردہ کاری!
وہرہ ئہی نہونہ مامسی باخی ژینم!
وہرہ ئہی شاگولی میرگی ئہوینم!
وہرہ کاروانکوڑہی کاتی بہیانیم!
وہرہ بیروہری و ئاواتی جوانیم!
وہرہ ئہی بسوت ہہ تاکو بتپہرستم!

وەرە مەمكۆلەكەت بگرم لە مستم!
 وەرە ئەى (خەج)، وەرە ئەى (خاتوووزىن)م!
 وەرە با بەژن و بالاكەت بىينم!
 وەرە با دامرئى ناوات و تاسەم!
 وەرە با بسكەكەت لاذا هەناسەم!
 وەرە با هەلمژم نەم لئو هەرمە!
 وەرە با هەلگوشم نەم رانە نەرمە!
 وەرە جوانئى، وەرە نازت بكىشم!
 وەرە وەك دەستەگول داتنىم لە پىشم!
 وەرە با بەس بكەم ئەو باو هەباو!
 وەرە با يىن بكەم ئەو بسكە خاوە!
 وەرە با دەس لە بالاكەت وەرئىنم!
 وەرە كۆلمەم لە كۆلمەى تۆ خشىنم!
 وەرە سوورىيە لەسەر وادە و بەئىنى!
 وەرە كوردبە و مەكە پەيمان شكىنى!
 وەرە گيانم فیدای چاروى پەشى تۆ!
 وەرە با هەست بكەم گەرمى لەشى تۆ!
 وەرە ماچم دەيه ماچى خودايى!
 كە يىزارم لە ماچى سینهمايى!

دهستی تهزیو

حهیغه نهو دهسته که گولزاری دهنه خشانده، بشکې
حهیغه نهو دهسته که دلداري ده گه وزانده، بشکې
حهیغه دهستی که به لهرزي و به تهزیوی دیسان
دوژمنی مله پوری زورداری ده لهرزانده، بشکې

۱۹۷۶

کوانی؟

کوانی نهو په نجه که توندی ده گوشي مه مکی توند؟
کوانی نهو پییه که بو ژوانی ده چوو گوندا و گوند؟
کوانی نهو چاره که هر جوانی ده بیینی و چی دی
کوانی نهو بیره که هله دهنه پری به رهو به رزی و دونده؟

جوانی بهس نییه

جوان په‌رستم، جوان په‌رستم
 به‌دیداری جوانان مه‌ستم
 که ده‌بینم کیژی ته‌په‌پوش
 گشت خه‌می ده‌که‌م فه‌راموش
 که کیژی جوان ده‌بینم
 ساپ‌پژ ده‌بنسه‌وه برینم
 که ده‌بینم له‌نجه و لاری
 هه‌ست ناکه‌م به‌چ ئازاری
 که نازداری راده‌بری
 دلی ساردبو‌وه‌م گر ده‌گری
 که چاو له‌چاوی ده‌برم
 به‌ناسمانیدا ده‌فرم
 که ریک ده‌کوشم په‌نجه‌ی نهرم
 له‌شی سرم ده‌بی گهرم
 بزهی شیرینی سه‌ر لیوی
 هه‌ستی پیرانه‌م ده‌بزوی
 نازی شو‌خیک‌کی نازنین

دەمباتە بەھەشتی بەرین
بیرم لە بەرم دەروێن
کەچی کچم ھەر خۆش دەوێن
کچ ناواتی پیرۆزمن
خۆشیی دلی پر سۆزمن
کچ نووری دیدە و چاومن
بەندی جەرگ و ھەناومن
کچ ڕووناکایی ژینمن
کچ ھەتوانی برینمن

بەلام ژین ھەر ھەوەس نییە
جوایش بەتەنی بەس نییە

پەرسىتارى پەنپۇش

پزىشكەم شەرمەزار بۆۋە كە نەيتوانى بكا چارم
 دەبىن ھىوام بە مان چەند بىن كە پەشپۆشە پەرسىتارم
 دەلىنى چۆنى؟ چلۆنت تىنگەيىنەم دەرد و ئازارم
 بەساغىيش نەيتوانى ھەستى من دەربىرپى گوفتارم

جاويلکه

لهو ده مهی پرا دللم لیلی داوه بو ژوان
من دیوانه‌ی چاوی جوانم، چاوی جوان
گهرچی خه‌لکی ولاتی چاو جوانانم
چاوی جوانم نه‌دی تیر به‌چاوانم
هه‌تا لاو بووم چاوی جوانم لی ون بوو
په‌چه و پرویه‌ند و چارش‌یوم دوژمن بوو
نیستا پیرم و که‌وتوومه‌ته ناویلکه
چاوی جوانم لی ون ده‌کا چاویلکه

۱۹۷۷/۱/۲۰

خۆزگە

خۆزگە وەك خۆر نەمدیایە شەوی تار
خۆزگە تاوی پام نەبۆاردبایە بی یار
خۆزگە پییری کەلەلای نەدەکردم
خۆزگە لە یەكەم ژوانگەدا دەمردم

عیشو و ئازادی

ئەگەرچی شەو درەنگە ساقى بۆم تىكە كەمىكى تر
كەوا ئەمشەو سەرى ھەلدا لە ناخدا خەمىكى تر
لەبادە ئەم ژەمە تىركە منى تىنووى جگەرسووتاو
بەچى ديارە كە دەيىنم شەوئىكى تر، ژەمىكى تر!
ئەوئەندە دەردەدار و بى پەستارم كە پىم وایە:
لەسەر كىكى تەمەن ھەلناكرى تازە شەمىكى تر
گەلنىكم رۆژگارى تال و شىرىن رابوارد، ناخۆ
مەرگ مەودا دەدا ديسان بىنم سەردەمىكى تر!
گەيشتمە سەر ترۆپكى ئارەزوو رۆژى، كەچى روانىم:
لە پىشمدايە زەرد و ماھ و سەخت و ئەستەمىكى تر
ھەتا چارشىو بەسەر تۆو دەيىنم نازەنىنى كورد
بەسەر بىيىلەكەى چاوى منا دەكشى تەمىكى تر
نەما (خانى) ھەتا چىرۆكى عىشقى ئىمە دارپىژى
دەنا ھىشتا لە كوردستان دەژىن (زىن و مەم) پىكى تر
بەپوولەى خۆشەويستى من لە شويتى ناگرى ئارام
دەنىشى و بالى دەبزوئى لەسەر سىنە و مەمىكى تر
ھەزار ھىندە پەرىشان و سىياچارە بژىم ھىشتا

له نیو دلدا همه ناواتی خال و پهرچه میکی تر
 هه تاکو دواپشوو ریواری ریگای عیشق و نازادیم
 نه گهر بیجگه له ناکامیش نه بینم به رهه میکی تر
 که فرمیسکم له سهه روخساری کیژی دلشکاو بینی،
 گوتم: یاخوا له سهه سوور گول نه بینم شه ونمیکی تر
 شه ویکی چاوه نوارت بووم، نه هاتی گیانه کهم، ویستت
 منی دل ناسکی شاعیر بگنیرم ماته میکی تر
 خدر نیم بو ته مهن شیت بم به کانینی ژینی دانوسیم
 نه وهندهم ژین دهوی تا دم ده نیمه نیو ده میکی تر
 به تو چاره ی چلۆن ده کری دهروونی پر له ناسۆرم
 خهساری بو ده که ی دوکتوری زانا مه رهه میکی تر
 به هار و گول، کچ و مانگه شه، شیعی ته پر و باده
 له وهی زیاتر جه نابی شیخ گه ره کته عالمیکی تر

سوپری دهوران

زهمانی زوو هه بوو میرنکی زوردار
دزئو و دلپرەق و خوینپرئژ و لاسار
دلی خووش بوو به نازاری هه ژاران
به دهس نهو چوون هه زاران و هه زاران
قسهی خووشی ده گه ل خه لکی جوین بوو
هه میسه تیخی جه لادیی به خوین بوو
سه ری زور لاری جوانچاکی بریبوو
زگی زور پیاری دلپاکی دریبوو
رق و قینی له نیو چاوان دهباری
دزی و سووتمان و کوشت و بر بوو کاری
بزه هه رگیز نه بینرابوو له سه ر لیو
ده غه زری وه ک یه کانه و بر پره کی کینو
درنده ی هار و ماری بی رهزا بوو
له تالان و بر پر یه شهاره زا بوو
له ترسانی ولات پر ترس و رهو بوو
پموزنه ی تاریکان و خئوی شهو بوو
گروو گریان به ناوی نهو ده کرد ژیر

لهوى تۇقىبوو ھەم زارۇك و ھەم پىر
 مەكۆى جەردە و چەتان بوو دىوہخاننى
 غولام و نۆكەرى بوون ناننى ناننى
 لەوى يىزار بوو ئىنساننى بەنامووس
 تەشى رېس بوو لە دەركى ئەو زمان لووس
 دەيانکرد خزمەتى وەك دىل و بەندە
 ھەتىوچە و سەرسەرى و سۆدرە و سەھەندە
 لە ھەق يىزار و دل بەستەى پىايى
 يەكەم تۇچىنى كىلگەى بى وەفایى
 نەيارى چاكە و ييارى خراپە
 خەزىنەى كون بر و شارى خراپە
 پەرى قامووسى ئەويان كەردبوو داگىر
 وشەى دار و تەناف و كۆت و زنجىر
 بەپاستى ملھوپىك بوو دوژمنى گەل
 لەبەر ئەو نەيدەوئرا كەس بلى: لەل
 خودا رازى بوو لى، ئەمما خوداى شەپ
 لە خەلكى بەرىبوو وەك گورگى نىو مەر

بەلام كىژىكى بوو ئەو گەندە پىاوە
 كە دەتگوت خوشكى ئاونگ و خوناوە
 لەبارى، نازەنىنى، كۆلمە ئالى
 نىگارى، دلر فىنى، چا و كەژالى
 بەژن بارىك و بالابەرز و تەپپۆش
 يەسك سووك و رەزا شىرىن و پروخۆش
 ھەنى جواتتر لە مانگى ئاسمانى

پهړی په شدالی بوو نه بروی کهمانی
بسک په شتر له رۆزی ژیر چه پوکان
په شیواوی که ژیری بو په شوکان
کهزی خاوتر له خاوی لاناواله
له شهرمی کولمی سوور بووه گولاله
نهوی تیری نهوین جهرگی نه کولئ
نه بوو ناگای له پیکانی مزولئ
ببزی دهرمانی دهردی دهره داران
وشهی وهک به ختبه بارانی به هاران
سهمای په ریان دهتگوت لار و له نجهی
پهړی گول دهبه شانندن دست و په نجهی
کورپی ههردی دهینا گوی مهمانی
له لای وهی تامی دهسبازیسی دهزانی
همووشیوهی له بابی خوی جودا بوو
فریشتهی پاکیبی و خیری خودا بوو
تبعیت نهو کرهی وا ورد تهنیبی
خودای جوانی له خوشیانی خهنیبی
ده گهل نهو جوانیبه خاوهن شهرم بوو
دلی زور نهرم و خوتنی زور گهرم بوو
ده بوو جیبی نهو بهرتر با له ههوران
که چی دهژیال له ژووری مالی گهوران
ده بوو چه تری سهری بالی هوما با
نه وهک ناوا له روپوشی خزابا
ده بوو سواری قه لاندوشی هله بو با
له بهرزیسی چبادا سه ربه خو با

نہوہک لئی داخرا با دہرکی حہوشہ
 ژیا بایہ لہ نیو نہو غہور و خہوشہ
 دہبوو ژوانگہی لہ کن پراوگہی کہوان با
 نہوہک وا چا و لہ دہستی دہرکہوان با
 دہگہل پیروو بکا پاز و نیازی
 گہلاویژی بہہاوپازی بنیازی
 بکا سہیرانی زہرد و ماہ و پازان
 لہ خہو پابی بہسیرہی سہقر و بازان
 گزینگ بنگیوی کولمہی ناگرینی
 شنہ بیزوی بسکی پر لہ چینی
 دہگہل گول پیکہنینی فینکی بہیانی
 سہرانسہر پر لہ خوشی بی ژیانی
 دہگہل بولبول بللی حہیران و بہستہ
 خہلک شہیدا بکا بہو شور و ہہستہ
 دہبایہ چیژی ئازادی بچیژی
 نہوہک فرمیسیکی نامرادی برپیژی
 بہ ئاونگی بشوا پوخساری پاکی
 لہ پاکان ون نہبی دیداری پاکی
 دہبوو بوکشن دہس و پہنجہی لہ گووہند
 «کوری، دیواندپی»، بہند ہلبیری، پہند
 دہبوو جووتی ژیانہی ہلبیری
 نہوہک بابی بہ سہوقاتی بنیری
 قہفس زیندانی تاوسی شوخ و مہستہ؟
 کچی جوان و لہبار و دہرکی بہستہ؟
 کچی بی بہش لہ نیو بوج و قہلادا

دوره نه مماله دور دورجی به لادا
دهبا هر نه تلهس و دیبای له بهر بی
کچیک روو بهسته و چارشو به سه ری
بلا پاژنه ی له زپر بی کهوشی جوانی
که دانرابی له ده رکسی ده رکه وانی
به کاری چی دی خشل و زپر و زپوه
کچیک کی نه شته نیو خه لک و جه ماوه
به کاری نایه بهرگی جوان و مومتاز
کچیک کی چاوی دورو و ابی وه کو باز
له ژاری تالتره خوراکی چهوری
کچیک وه ک پوژ نه هیته ده له ههوری
سیا چالی کچانه کوشکی میران
هه زار خوزگه به کاو لاشی فه قیران
به قانونی ته بیعت ناژی بی جوت
نهوی نینسانه، جا دارایسه یا پروت
کچی میر و گه دا دلیمان هیه دل
دلش ناکا له دلداری و نهوین سل
رهبه ن تامی ژیان چی چون ده زانی
نه گهر «پی» شی بگاته ناسمانی
که سیک جوتی نه بو خوشی نه بیینی
به هشت ناهینی پوژی دیر نشینی
که سیک ژینی بی ژوان پابوری
هه موو ژانی جیهانی پی ده وری
نهوین مایه ی ژیان و بوون و مانه
نهوین پایگرتووه دهوری زه مانه

ٺهون نه بوايه پي ناي بخوي سويند
 جيهان چول بوو په پووش تييدا نه ده خوئند
 زيانى بي ٺهون دهشتي نه بونه
 له سايه عيشقه ٺم دنيايه پرونه
 زيانى بي ٺهون گشتي زيانه
 كچيش نه يڅوارد فيوي ٺم زيانه
 وه دووي دل كهوت و پچري بهند و پټونه
 دلي خوي دا به لايكي هونه رمنند
 هونه رمنديكي پاكي به رزه ناكار
 كه جار جار پي ده كه وته مالي خونكار
 هونه رمندي كه هر نه غميكي تاري
 گر و ناورينگ و پشكوي لي ده باري
 هونه رمندي كه دهنگي پر خوروشي
 به بهندي دهپه راند دهر و نه خوشي
 هونه رمندي كه ههستي ناگرين بوو
 دهرووني پر له ناسور و برين بوو
 هونه رمندي كه سورتاوي ٺهون بوو
 هه موو ٺه ندامي سوز و تاو و تين بوو
 هونه رمندي كه زادهي دهر و خم بوو
 زدهي دهستي ره شي ديوي ستم بوو
 هونه رمندي به زگ برسي و به چاو تير
 له شهر بيزار و دوستي ناشتي و خير
 هونه رمنديكي عهسري فينودالي
 دلي پر بوو، به لام گيرفاني خالي
 شهواني به زم و شايي و شهونشيني

له درزی پهرد یه کتیریان ده بینسی
که تیک ده لقا نیگای پرر گف تو گو یان
ده یاندرکاند به سانی رازی خو یان

کورپش سه و داسه ری کیژی نه میر بوو
له داوی خو شه ویستیدا نه سیر بوو
نه وین نایینی بهینی قهوم و دینان
نه وین نازانی فه رقی تو یژ و چینان
نه وین دوو دل ده کا مه فتوونی یه کتر
له کن نه و وه ک یه کن نیسلام و گاور
نه وین خاتوو زلیخای نه رم و هی دی
ده کاته دیلی عه بدی زپر خریدی
نه وینه شیخی سه نعانسی غه رب زان
ده کاته گاور و شوانسی به رازان

نه گهر خاتوون گرفتاری نه وین بوو
نه وینی لاهه که زیاتر به تین بوو
گپری گرتبوو دهروونی پر له جو شی
له تاوانسی نه مابوو هوشی خو شی
له سوینی نه و شوخه نوقره ی لی برابوو
له ژیندا ژان و نیشی پی برابوو
نه وینی نه و دووانه دوور به دوور بوو
که دیواری قه لای میری سنوور بوو
سنوور و شووره و تامان و په رژین
له تامه زرروی نه وینسی تال ده کن ژین

قہلا سہخت و ھەرہمخانہ پراوپر
 دەرک گالئہ دراو و دەرک ھوان در
 مہ گہر بالدار بے سہر کوشکا فریبا
 مہ گہر لیمشت دلئی شوروی دریبا
 مہ گہر رۆژیکئی بے زمی بایہ خوونکار
 کورپیشیان بر دبا یہ لی بیدا تار
 لہ درزی پسرده دیبای بے ژنی یاری
 لہ سیحری تیپہ پاندا سۆزی تاری

زہمان رابرد، پتر بوو ھستی دوستی
 بے لی ھستہ کہ میر نایہن دەرۆستی
 لہ دوری ھستی کہس ناکیشری شوروی
 خہ یالیش شاره زای پشستی سنوروی

ھه راسان بوو کچی میری بے جاری
 گوتی: «بہ سیہتی با راسپیرمہ یاری»
 ژنیکئی راسپارده کن ھونہرمہند
 «نیترئو بی بہشی و سووتانہ تا چہند؟!»
 خہمی دوری نہخۆین، ھەرچی دہبی، بی!
 دہبا بی و برۆین، ھەرچی دہبی، بی!
 وەرژ بووم لہو ژیان و پنچ و مۆرہ
 بہ نازادی بسژیم تاونکئی زۆرہ
 ھہموو زۆر و جل و نۆشین و خواردن
 فیدای تاوی دہ گہلئ ھو رابواردن
 ھہتا کہی مہینہتی دوری بچیزین!

ههتا کهی بووکی ناواتمان بنیژین!
ههتا کهنگی خهیاڵ بگرینه باوهش!
بلهرزنتی مچورکی بی بهشی لهش!
ههتا کهی نهو نهیینم تیر بهچاوان!
لهسهه من داخهراستی دهرکی باوان!
ههتا کهی داخری سینگ و بهرووی من!
ههتا کهی نهشکی تاسه و نارهزووی من!
دهبا بی و پروو بکهینه دوور ولاتان!
نهجاتم دا له نیو شووره و قهلاتان!
نهگهه مهرده، بهجهرگه، پاکه، سهریاز
دهبا بی و من بکا لهوهنده دهریاز!
نزا و پارانهوه و گریان و ناله
چ سوودیکی ههیه نووشتهی به تاله
نهبی باکی له خوئیری دیوهخانان
به پیاوان دینهدهر گهوههر له کانان
به زۆر بشکی دهبی دهرکی قهلایه
دهنا نهو دهرکه بو کئی نساوهلایه»

نهوهی بیست لاوؤ گهشکهی گرت له تاوان
گوتی: «نساماده و سازم به چاوان
دلّم ناوی نهبی قوریانی نازی
سههرم ناوی نهیته بهردهبازی
نهوا بووی نساوهلایه باوهشی من
بهسه بوؤمن که نهو بیته بهشی من
له پئی نهودا بهخت کهم گهر زیانم

به سه ربه رزی و به شانازی ده زانم
 له پیناوی ئهوا گهر بچمه سه ردار
 له ژیر پیمدا ده بینم مه زن و سه ردار»

شه وه زهنگی به زهبری زپر و به رتیل
 کراوه ده رکی زیندان بو کچی دیل
 کچه گوپیه وه کۆشک و تاج و تهختی
 ده گهل ئازادی و ئازار و سهختی
 به جووت پویین ده گهل یاری وه فادار
 به رهو مولکی نهوین و ژینی ساکار
 سنووریان ههلبوارد و چوونه شاری
 له ویش فه رمانپهوا بوو نابه کاری
 له ویش میرنکی زالم کاریه دهس بوو
 له ویش بی چاوو پرویه ک داریه دهس بوو
 له ویش زیندان و به ندیخانه پر بوون
 گزیر و پاسه وان شوئن گپر و در بوون
 له ویش هه سه ریزوی باسی سه ر بوو
 له ویش دنیا به که یفی بی هونه ر بوو
 له ویش ناپیاوی بازاری گهرم بوو
 له ویش باو باوی پیاوی بی شهرم بوو
 له ویش پیسکه و درۆزن کاری باش بوو
 له ویش مهردایه تی و پاکی له پاش بوو
 کور و کیژی له باری پاکی ساکار
 له ری ژینا له وی بوونه کرکار
 له بو نایک و بو یه ک تۆزه پیخۆر

یە کێکیان بووبه پالە و یەك به جلشۆر
نەگەرچی زۆر گران بوو نەو ژیانە
بەلام کەیفی هەبوو بەزمی شەوانە
بەرپۆژ ناواریه بوو پێخۆر و نانی
بەشەو دەستەملان بوون تا بەیانی
لەشی ناسک کە نازاری دەبینی
زمان دەیگوت ژیان چەند نازەنینی!
لەدنیادا نەبینرا نۆشی بی ئیش
کەسیک خۆشی دەوی حازر بی بوو ئیش

ئەمیریان کرد کە لەو کارە خەبەردار
بە خۆی دادا وەکو وەرچی بریندار
بەرقدادا چوو بە ناھەق خۆینی رشتن
گەزیر و دەرکەوانی گەرت و کوشتن
هەمیشە دەیگوت: «ئەو ئەو ئابروو چوونە
شتی و نەیبوو وێنە و نمونە
کچی من یی بە جووتی بۆرە پیاوی،
دەکوژری، خۆی لە مائی کابە باوی!
دەبی من چۆن بژیم و چۆن بمینم!
لەنیو هاوشانی خۆمدا سەر هەلینم!
کچی من هەلگەرن، وەللاھی جوانە!
کچی من بوو کچی گاوێ و شوانە!؟
لەنیو مسکینی خۆم دەبمە پلێتە
نەکوژم ئەو هەتیو و ئەم سەلێتە
نەیانەتیم دەبی لەو سەررەمینە

لە شانم دادېرم ئەو پېننە شىنە
 ۋە كارخەم دەسەلەت ۋە ھىزى زۆرم
 بە خويىنى ئەو پەلە ۋە نەنگە ۋە شۆرم»

بەرىپى كەردن گەلى شەيتان ۋە شۆفار
 ھەتتا بېكەن لە ھالى وان خەبەردار
 تولى شوتنگىرى بەردانە مل ۋە مۆ
 ۋە كار كەوتن لە راۋىچكە ۋە لە بابۆ
 چ ناپىاون ئەوانەى سوودپەرسەتن
 دزى خاۋەن دللى شەيدا دەۋەستەتن
 چ سېلەن ئەو سەگانەى گورگەمېشەن
 كەلاك بۆ گورگى برسى رادە كېشەن

گەپان شۆفارەكان قوژبەن بە قوژبەن
 ۋە لاتىيان دا سەراسەر سەنگ ۋە سووژن
 گەپان شار ۋە گەپان دېھات ۋە ھۆبە
 ھەموويان پشكىنى نۆبە بە نۆبە
 گەپان كىۋ ۋە چىا ۋە شەكەوت ۋە زەندۆل
 گەپان كادىن ۋە كەندو ۋە ناخور ۋە ھۆل
 سەروشوتنىيان نەبو پەيدا لە ھىچ كوى
 كەسى نەيدىبو دوو شەيدا لە ھىچ كوى
 بە مىريان راگەياند ۋە ك پۈژە رەوشەن:
 كە «لېرە نىن، پەپاندوويانە كەوشەن»
 گوتى: «پىتەن دەدەم ئەمجارە فەرمان
 بچەن بۆ ۋەلاتى دوور ۋە دەورويەرمان

برژن و پامهوه سستن، هیچ مه ترسن
 هه والی ئه و دووانم بۆ پیرسن
 له هه ر کوییه هه بن بیاندۆزنه وه بۆم
 وه کورتاژیی به کار بیانقۆزنه وه بۆم
 «دهدهم پاره و خه لاتی باش به ئیه وه
 که بۆم دهدهس کهمن ئه و دوو سه ریزیه وه
 له بان هه وران بژین یا تهختی به حران
 له داویان خه ن به فیله و فه ند و مه کران
 گوتوو یانه که خزمه تکاری چاکی
 دهبی وه ک داله بکه ی بۆنی که لاکه ی
 له ئیه وه کار و تیکۆشان، له من مال
 ده تانه پارم به سه ریانا نه بن زال»

قه لای میران به دهس ناکهس دهنه خشی
 که «دار هۆره ی له خۆی بی زوو ده قه لشی»
 نه گه ر زێر و دراو دهوری نه بوویا
 بلووری ژین ده بوو غه وری نه بوویا
 نه گه ر پاره نه بوویا بی سه ره بر و
 ده بوو زالیم له کوی وا دهستی بر و؟
 نه گه ر خوی پری نه کا میلله ت فرۆشی
 له خۆی نابینی زالیم خیر و خۆشی
 نه گه ر نه سه پی غه ره ز ناوی قه له مباز
 بگاته جیی وه زیری رهنگه سه ریاز
 که فیله و روخ نه که ونه کلکه سه ووته
 مه لیک ماته به دهستی پیاده پرووته

بە من ئەو ھېرش و زەبەر و زۆلم و زۆرە
بەشى زۆرى گوناھى مفتەخۆرە

بلاۋىوون خىلى شۇفارانى بى عار
لەدوای دوو ئاشقى لایى فىداكار
گەرەن شار و ولاتى دوور و نىزىك
دووان بە زمانى فورس و تورک و تاجىك
يە كىك بوو مارگر و يەك بو بەدەرۈنەش
يە كىك بوو حافز و يەك بوو بە دەسكىش
يە كىك بوو لۆتى و يەك بوو بە چاۋەش
يە كىك بوو سوالكەر و يەك بوو بە جاكەش
خەيابان و شەقام و پىنگەيان گرت
ھەموو جىيان تەنى، گشت جىگەيان گرت
كچ و كور بى خەبەر لەو تۆرە داوہ
خەرىكى كارى خۇيان بوون لە لاوہ
نەگەرچى پرووت و پىخواس بوون و برسى
بەلام كەم كەم نەيانمابوو مەترسى
بەسەرەستى ژيانى سەر ھەسىرى
بە قورىانى بى تەخت و بەختى مىرى
چ خۆشە سەرلەندى و بى نىيازى
بە ئازادى بخۆى نان و پىيازى!
دەئىن يارى گوتى جارى بەيارى!
«گەرپىدەى شارەزاي زۆر گوند و شارى
لەھەمووان خۆشتر و جواتتر چ جىيە؟
گوتى: «ئەو جىيە خۆشە يارى لىيە»

که دل خوش بوو دلۆ با دهریکا دست
شه کت بی بالهش و ناسوده بی هست
دهسک بکری به شه و له ملی نیگاری
به رۆژ ماندوو بی با هر له کاری
دهس و پهنجیک که بوکشی جووته مه مک
جهمام نابی به کاری تا کو نه شک
که لیو بمژئی شه و انه لیوی دلدار
به پهنج کیشانی رۆژی ناگری بار
که شه و تیر ماچ و موچ و گازه کولمه
چیوو سورتاو و تاوانگازه کولمه
که سیکی چیژی نازادی بچیژی
لهوی باکی نییه نارهق بریژی
به بی رایهخ شهوی ناسوده دهنوی
کریکاری که یار پشتی بهه نوی
به بی پیخهف شهوی گهرموگوره لهش
که یاری نازهنین بگری له باوهش
که شه و دایمالی پهنجهی یاری جوانی
به رۆژ با هر جدهو بی پیل و شانی
که سۆزی عیشقی وان ههردهم پتر بوو
هه موو تاوئکی عومریکی خدر بوو
له نیو شو فاره کاندایا خواجهیه ک بوو
عهجهب زیانی خورۆ و پیره سهیه ک بوو
نه میر بو پاسی نیو مآلی کریبوو
نمونهی پیوا خراپی و دم شری بوو
که خوی بی بهش له خوشیی ژین کرابوو

ہم سو دہر کی ہومیڈی داخرا بوو
 کہ شہوقی عیشق و دلداری نہ دیبوو
 کہ گہرمیی باوہشی یاری نہ دیبوو
 کہ زیبک و غیرہتی میری نہ دیبوو
 کہ خوشی پیاوہتی و تیری نہ دیبوو

دہروونی پر گریمانہ و حسد بوو
 ہتا حدز کہی بہ خیل و شووم و بہد بوو
 کہ کوشتی پیاوہتی نہ دہستی تاوان
 ہتی خوی بوو پقی زور بی لہ پیوان
 کہ وہک یہک بوون ژن و گاشہ لہ کن نہو
 نہ بوو باکی بدا نازاری ژن نہو
 چلوں برپا نہ کہن نینسانی بی بہش
 نہ بی بی پرحم و بی نینساف و دلپہش
 کہ نینسانیک وہ کو حیوان خہسیبی
 نیہہ سہیر گہر نمونہی ناکہسی بی
 بہ نہ مری میر نہویش خوی کردہ سوالکہر
 گہرا شار و ولاتان نہ مسہر، نہوسہر
 ہتا پوژیک کی خواجہی دلپہتی پیر
 لہ مالیک دورریہ دور ناسی کچی میر
 تہ ماشای کرد جلوہرگی دپاوه
 سہر و پوتپراکی نالووز و بلاوہ
 بہرؤکی ناوہ لایہ، سینگگی پروتہ
 سہری نہو کولمہ ناسکہی تاوہ سووتہ
 ہلی مالیکہ تا نانشکی بو کول

دەرپژى ئارەقە زەنگول بەزەنگول
كەچى شادى لە نىو چاوان دەبارى
كەچى مېرە و شەرم ناكالە كارى
سەرى سوور مابوو ئەو كەبىرا نەزانە
چلۆن گۆراوە ئەم دەور و زەمانە
«تەماشای ئەم ژيان و پى و شوئە
پەسەن زادە و كول و ئەسپۆن و سوئە
بە دووى كارا گەران كووچە بە كووچە
لە بۆ خاتوونى وا تاوان و سووچە
بە شىير و شەكرى پەرورەدە كراوە
لە كۆشك و سەرسەراياندا ژياوە
هەميشە خاوەنى كۆيلە و كەنيز بوو
جلوبەرگى هەتا هەز كەى تەمىز بوو
ئەوى دەستوورى دابا جى بە جى بوو
لە خۆى زياتر لە ژوورى كۆشكى كى بوو!
دەيانكرد باوەشەينى ئەمبەر، ئەويەر
لە بن سەيبەر كەچى نەشمىلى ئەسمەر
كەچى ئىستا لەبەر سوورە هەتاوى
پەرۆ شۆرى دەكا بۆ نان و ناوى
مەگەر باوكى پەكى كەوتوو لە تالان
كە ئەو ئىستا دەكا جىل شۆرى مالان
دەبى خوارديتتى مېشكى گۆردرپژى
دەنا بۆ نانى چۆن ئارەق دەرپژى
ئەوى بۆ ئەو كرا ، بۆ كى كراوە؟
بەخوای وا ديارە نووشتەى لى كراوە»

ئەوئەندە تەسکە بییری گەندە پیاوان
 دەکەن فەرقتی کچی میران و گاووان
 دەئین: کەنگەر و قوماش نابن بە وئەلداش^۲
 قسە ی کەونە پیاوانە و قسە ی باش
 دەسەلمینن بە پیاوی گەوج و سادە
 کە: سوار هەر سوارە، پیادەیش هەر پیادە^۳
 کچی میران دەبی لیران وەخوؤ خەن
 کچی گاوان دەبی پوووشکان وەکوؤ کەن
 کچی مییری دەبی خوؤشی بیینی
 کچی شوانی بچیتە نان چینی

کچی مییری دەبینی باش و ئەفسووس
 کچی میرنەیدەبینی پیرەجاسووس
 دەمەو ئیوارە رزگەر بوولە کاری
 گراوە جا بەرەو نامیزی یاری
 بەلام جاسووسی پەستی شوومی ناپیاو
 بەدوای ئەودا دەچوو هەنگاو بە هەنگاو
 تەماشای کرد کە لاویکی قورپواری
 لە رینگایە ی برپووە سیلە چاوی
 کە یاری دەرکەوت بی ترس و پارێز
 بەرەو پییری فیری گرتی لە نامیز
 لە هیچ کوی دای نەنا تا بردیە ژوور
 ئیتر پرووی کردە ئەم ژوورە خودای نوور

هه‌لی نا چیی نهوان و وه‌ک کپ‌پوه
له لاقانی وهرئنا ههر له‌وئوه
تسه‌ختان و رکینکوت که‌وته رییه
له خه‌لکی وایه «کابرا ئاوی پییه»^۴
له سوئی مال و دراوی بالی گرتبوو
خه‌یالی مولک و ماش و مالی گرتبوو
همیشه وایه کاری پیای نامهرد
که سوودی خوئی ده‌کا ته‌نیا به‌راوهرد
له خوئی رازی بکا نهو میری خوئنخوژ
ده‌روونی عاشقان با یئنی ناسوژ
خه‌لک تووشی به‌لایه بی جه‌ه‌ننهم
که نهو گیری که‌وئ دینار و ده‌ره‌هم
هه‌تیو بار سووک نه‌بی با باری قورسی
نه‌یته خواری جه‌نابی نه‌و له کورسی
به کورچکیوه بدا جه‌رگی ژنی پیر
هه‌تا چه‌نگی له چیگایه‌ک بی گیر
به‌وی چی چی به‌سه‌ردئ پیای بی که‌س
که نه‌و پارهی ده‌وئ و پارهی ده‌وئ به‌س
به‌وی چی مالی خه‌لکی بی خودان بی
که مالله جوانه که‌ی نه‌و ئاوه‌دان بی
به کوشتن دا خه‌لک ئوردوو به ئوردوو
به‌کی پی ناکه‌وئ و بجدانی مردوو

به تالووکه گه‌یشته ده‌رکی میری
به گورچی خوئی گه‌یانه کن گزیری

گوتی : « زه حمت نه بي پي پي را گه يتي
 همه عه زنيك و عه زنيكي نه يتي
 گرنگه عه زه كم ، رازنيكه رهنك بي
 هه تا زووتر خه به ردار بي درهنگ بي »

نه ونده ي بي نه چوو برديانه كن مير
 گوتی : « نه ي ميري خاوهن راو و ته گير
 له زيادي بي هه ميشه بهخت و هاتت
 پتر بي و هه ر پتر بي ده سته لاتت
 به چيم هيناوه نه ركي بهنده گي خوم
 له سايه ي تووه خايه ن بيندراوه
 چيه بهرمانی گه وره م ، وهختي راوه »
 نيتر نامه رده پاشه و پاش كشاوه
 له خوشيان رهنك و پروي ميري گه شاوه
 هه را ي كرد : « كي له وييه بيته ژوروي »
 به جاري داوه رين چهند زرته سووري
 گوتی : « نيوه كه خزمه تكاري خاسن
 هه موو نهو نو كره بهاشم بناسن
 بكنن نيستا سه را پا ز پروه شاني
 خه لاتي گه وره يي دادن به شاني »

وه كو ي كردن له پاشان گه وره گه وره
 هه موو ده سته ونه زه وه ستان به ده وره
 چ گه وره گه وره ؟ بهنده و گوي له مست بوون
 به رهو پروي نهو ته واو بيدهنگ و هه ست بوون

قسه پان و رهزاگران و دهغه لكار
دروژن، دوزمان، په تياره، بئ عار
به گز خه لكا ده چون وه ك نه پره ديوى
كه نهو ديار با ده بوننه ديله ريوى
كه نهو ديگوت: «نهري چكه ين به يانى؟»
كه نهو ديگوت: «گه وره مان بو خوت ده زانى»
گوتى: «نهى گه وره گه وره باره گاي من
بلي ن ئيستتا چيه ته گيبر و پاي من؟
ده لين نهو دوو كه سهى لي ره هه لاتوون
له پاته ختى ولاتى نيشته جى بوون
كه دؤستى خو مه ميرى نهو ولاته
نه ميرى كى به زي بك و ده سه ته لاته
ده لي م چند كهس له ئيوه هه لب ژيرم
بچن، سه وقات و ديارى بو بني م
به نامه ليى بخوازم رانه وه سستى
دهس و پنى نهو دوانه م بو به سستى
به رييان كاتوه بو ده ركى ئيمه
من ناماده م نه و يش گهر كارى پيمه»
گوتيان: «سه دده ق! قسهى ميرى ته واوه»
گوتى: « ئيتسر قسه م پيتان نه ماوه»

شهونكى رهش وه كو به ختى نه سيران
وه كو دواروژى زوردارو نه ميران
نه مانگ ديار بوو نه نه ستيرهى گهش و جوان
ترووسكهى لى برباسوو ناگرى شوان

دہروونی پیار خراپانہ شہوہزنگ
 کہ داخترئ بہ بوغز و کینہ و ژہنگ
 بہرہوالہت کش، بہلام پر کارہساتہ
 ہہزاران رازی تیدا گہرچی ماتہ
 نہ کوشک و گرتووخانہی دہرکہہستہ
 یہکیک مہستہ، ہہزاران زار و خہستہ
 نہ لایہ لاو دراونہ بہر شکہنجہ
 نہ لای دیکہ سہمایہ و لاز و لہنجہ
 نہ کونجی بیوہژن دہگری و دہنالی
 نہ کوشکی بادہگیرہ چاو کہژالی
 نہ سووجی باب نہ سوئی پؤلہی دہسووتی
 نہ قہسرئکی دہرقسئ نیوہپووتی
 کچی بی بہش نہ ژووری نہشکی دہسپری
 کوپی ناغاش بہپارہ جوانی دہکپی
 ہہتیوی برسی چلمی ہہلدہلووشی
 کوپی شیخ نارہقی نابری نہ شووشی
 نہ لایہ چارہرہش کہوتووہ نہ کؤلان
 نہ لایہ پارہ بہش دہکری بہ کؤلان
 نہ لایہ جامی بادہ پر کراوہ
 نہ لایہ داری نیعدام ہہلخراوہ
 بہلئ راستہ قہلای میرانہ شہوگار
 بہلام تیدا ونہ تاوانی بہدکار

کچ و کوپ نووستبوون بی خہم نہ کہسپری
 نہیانزانی کہ داروغہ دہیانگری

له كوئى دلداری پاکی چاکی ساکار
دهزانی فیل و مهکری پیماوی زوردار
له چین بی یا له ماچین بی دیاره
که ناغا دوژمنی چینی هه ژاره
له لای خویمان هه یانه غیرهت و رهگ
له ههر شوئنی هه بن توخمی دهر بهگ
له چین کیژی نه میری هه لگیری
له ماچین که سری شان بو نه میری
له میران هه که سیکی دلیا بی
له زینا تووشی خیر و خوشی نابی
نه یانزانی نه وهی تیرهش نه میره
خه ریکی راو و پروت و رهش بگیره
هه تا لیان وه ژور که وتن یه ساوول
له خه ودا سواری سینگیان بوون نه خافل
نه یانه شت راپه رن، ببزون، هه لستن
دهس و پیان به چوله پیچه به ستن
که دوایی هات لهوی خانه بگیری
به ریان کردنه وه بو دهرکی میری

به یان نهنگوت و سو فی تاکه تاکه
گوتیان هه ستین بچینه نوژی، چاکه
بلیند بوو بانگدهری کویری خه والوو
گوتی: «بانگی به یانی دهرنگه یا زوو
»دهبی زوو بسم هه تاکونه بری نانم
»به بی دهستنوژ بدهم بانگی به یانم»

له دارکیشی وهژان کابانی نوپژکر
 گوتی: «کابرا دههسته جل بکه بهر
 که بارت زوو نه کهی بۆت نافروشی
 وهدهستت ناکهوی پاره و قوروشی
 کهمی ماوه لهبۆ جیژنی بهراتی
 کراسی نوی نییه بۆ شانی فاتح»
 ژنی پالنه گوتی: «هسته بهسه خه
 خرابی بۆ نه نووستی، فیله، نه مشه
 پهلهت بی زوو بکه کاری و بزانه
 مهلا فهرموو کونی پۆزی بهیانه»
 بهرته بردن گهسته ژوروی ئاغا
 تخیل بوو جاله نیو بهندی وهتاغا
 گوتی: «خانم بشیله پی و دهستم
 درهنگ هاتوومهوه، وا دیاره مهستم»
 جهنابی شیخ به خیزانی دهفهرموو:
 «هه تیونکی بنیره خانهقا زوو
 بللی شیخ نوپژی کرد و نووستهوه بۆ
 خهلیفه نوپژی بۆ خه لکی بکا خوی»
 خهلیفه پی کهنی و زانی چ باسه
 گوتی: «بارکم به قوریانی بی، خاسه»
 ولات پوون بوو، کتیبی دهستی دانا
 خهریک بوو تازه بنوی لای زانا
 که دایکی کردیه هاوار و فریاد
 به خویدا دا، گوتی: «نهی داد و ییادا!
 چوو تاوانی نهه جووته فه قیره

كە وایان لی بكا نەم گورگه پیره
نەوه كار بوو كه كردی نەم یه كانه
په ژاره ی خسته شاری بهم بهیانه
به قوریانت دەبم بینایی چاوان
قوریولی بو ده كە ی تۆ سووچ و تاوان
خودایا بهس بده دهستی نەمیری
خهراپه، بهد فەرە، بو خۆت خهیری
هەتا كەنگی دهدهی تۆ بهخت و هاتی
دەزانی چەند دەر، نەحەت له زاتی!»
گوتی: «دایه! چیه نەم بۆله بۆله؟»
گوتی: «هەسته، سهلام لی رابوو، رۆله!
نەمیر نەم رۆ له داری دان به جووته
كچۆله ی خۆی و ئەو خۆش خوانه پووته
له شاری كه وتوه هاوار و گریان
دلی گهوره و بچووكان بوته بریان»
نەوه ی گوت كه وتوه شاه و نوزوله:
«خودایا چەند بهده نەم میره خووله!
دلی كوو هات بكوژی نەم گولانه!
له یه كتر كا به ناهەق نەم دلانه!
خودای گهوره! بهدهس خۆته هەموو كار
له سهرمان لابه ره بی دادیسی خوونكار
له سهر دل داری نۆلاوان ده كوژی!»
كوپ و كیزان له پیش چاوان ده كوژی!»
گوتی: «پارانه وه بی كه لكه، دایه!
نوزوله قەت دەرۆستی زولمی نایه

نہزانہ تا کو خہلکی ئەم ولاتہ
 بەدەس میرانہوہ ئەم دەستەلاتہ
 دەئاژۆن، رادەدەن تا بلووی بویمان
 ھەموو کاری دەکەن بۆ سوودی خویمان
 پیاریزن ھەتا ئەم مولک و مائە
 وەبەر پیمان دەدەن مسکین و پالە
 ئەوان پیمان بری دەسکەوت و قازانج
 بەقور گیری دەبا سەد مائە کرمانج
 ژن و پیاو و کوپ و کیژان دەکووژن
 قسە توند و قەلەم تیژان دەکووژن
 ھەتا خەلکی لە یەکتەر وانەبانن
 ئەوان سواریان دەبن، سواریش دەزانن
 «ھەتا میرزا ھەکیەت خوانی میرە
 مەپرسە دایە لەم کوشت و بگیرە
 ھەتا کیژی ھەژاران مەشکەژینە
 لە مائی وان ھەییە ئەم بینە بینە
 ھەتا کوھیزی ئەم خەلکە نەجوولی
 ھەزار پارانەوہت دایە بە پوولی»
 کە ژن زانی ئەویش ئینسانە وەک میڕ
 مەپی میری ئیتەر ناییتە سەر بیڕ
 کە وریابوونەوہ پالە و کرێکار
 دەشیۆی مائی میر و مەزن و خوونکار
 کە میرزا بوو بە رۆشنییری تازە
 ھەزار رەخمەت لە گۆپی بی کچی میر
 قسیکی کرد کە پەندە بۆ کوپی ژیر

«به زور بشكى دهبيى دهركى قهلايه
 دهنه شهو دهركه بو كى ئاوهلايه!
 خهبات رزگار ده كا كويله و نهسيران
 له ناخى راده كا مهزن و نه ميران
 به نه فسانهى ده زانن سوورى دهوران
 غولام و ور كه خوورى دهركى گهوران
 بهلام دهوران دهبيى رۇزى بدا سوور
 له بهر گهوران نه بيى پشتى خهلك كوور
 كه گوپالى خهلك ده رها له خيزى
 ئيتر نامينى ميري گهوره فيزى»

۱۹۷۸/۲/۱

۱. ئەم گوتەيە لەم دوو شیعەری مەولەوی بەلخی وەرگیراوه:

گفت معشوقی به عاشق کای فتی
تو به غربت دیدهای بس شهرها
پس کدامین شهر زانها بهتر است؟
گفت آن شهری که در وی دلبر است

۳و۲. له فۆلكلۆر وەرگیراوه

۴. له فۆلكلۆر وەرگیراوه. كینایه به له به په له رۆیشتن

۵. جساران كه رویتشك له لاندای دۆزینته وه هونه ر بوو. تۆكەریك له پاودا كه رویتشكى دۆزیبايه وه ده یگوت تۆكەری ئاغای خۆم پێ ده لێن، هۆی... ته ماله. له هیندئى ناوچه پێیان ده گوت (دیاردی).

۶. میره كان كه بانگی خزمه تكاره كانیان ده كرد ناویان نه ده بردن، هه ر ده یانگوت: كئ له وێیه؟

خاك

بۆت نوسىيوم بۆت بنوسم نەمن چىم؟
دوندى قەندىل، گۆرەپانى ھەلگورد نىم
بەرەو بەرزى دەچم ئەگەرچى وردم
خاكى بەرپى تىكۆشەرىكى كوردم

نمرابی خدمت

جیژنی نه ورۆزه، شه رابم خهستتته
تا نه لاین بولبل له شاعیر مهستتته
جوانی گوت شوخی له باری باده گیر:
«ئو که سهی سهرمهستتته، سهریهستتته»
«آنچنانرا آنچنانتتر میکند»
شاعیری دهروهستتت بهمهی دهروهستتته
چیمهنی شیلا بهشایی کیژی کورد
وهی دلم لهو چیمه نه پی پهستتته
من برستم لی برا یا کیژی شار
زۆر له کیژی دهشته کی بهیدهستتته

خهوم نايه

بهيان نهنگوت و شهو رابورد و من هيشتا خهوم نايه
 دهخوتن بولبول و قومري، بهلام قاسپهي كهوم نايه
 خيال دهباته جيژوانسي شهواني لاهتسي، نه ماما
 خرينگهي بازنه و خرخال و بهرمووري نهوم نايه

رىتۇزىنە

تۆ بەلنىم پى بىدە تا من بەرەو ژوان بىمەو
بىدەيىمە ماچىكى تەر لەم لىو، با جوان بىمەو
دەستى لەرزۆكم ھەتا تىدايە ھىزى بەى گوشىن
لىم گەرى تاوى لە باخى سىنە مىوان بىمەو
شەنگەيىرى بىرپوھ فرمىسكى بى شوانى ئىتىر
رەنگە ھىشتا لەو چىيا و زۆزانە بو شوان بىمەو
من گوللى سەر گۆرى ئاواتى لە مېۋىنەم بەلام
رېزۇنىكم لى بدا پىم وايە بو روان بىمەو
شىخى سەنعان بو كچى گاور لە ئىسلام وەرگەرا
من خەرىكم بو كچە شىخى پەژىوان بىمەو